

Sygn. akt IV Pa 6/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jacek Witkowski

Sędziowie: SO Katarzyna Antoniak (spr.)

SO Jerzy Zalasieński

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2019 r. w S.

sprawy z powództwa J. J. (1)

przeciwko (...) Sp. z o.o. w T.

o odszkodowanie

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 21 listopada 2018r. sygn. akt IV P 44/18

uchyla zaskarżony wyrok, znosi w całości postępowanie i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Siedlcach IV Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Katarzyna Antoniak J. J. (2) Z.

Sygn. akt IV Pa 6/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 listopada 2018r. Sąd Rejonowy w Siedlcach zasądził od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. na rzecz powoda J. J. (1) kwotę (...) złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, a w pozostałym zakresie powództwo o odszkodowanie oddalił, nadto zasądził od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. na rzecz powoda J. J. (1) kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a w pozostałym zakresie jego wnioski o koszty oddalił, wyrokowi w punkcie pierwszym, tj. zasądzającym odszkodowanie Sąd Rejonowy nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Powyższe rozstrzygnięcie było wynikiem następujących ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego:

W pozwie skierowanym w dniu 12 lutego 2018r. przeciwko (...) Sp. z o. o. w T. powód J. J. (1) wniósł o stwierdzenie bezskuteczności oświadczenia z 22 stycznia 2018r. o rozwiązaniu z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia, zasądzenie od pozwanej wynagrodzenia za okres od 27 stycznia 2018r. do dnia stwierdzenia bezskuteczności oświadczenia z

22 stycznia 2018r., względnie o uznanie za niezgodne z prawem oświadczenia z 22 stycznia 2018r. o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty (...) złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę, a także zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5 400 złotych plus VAT. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że od 17 maja 2017r. był zatrudniony w pozwanej spółce na stanowisku prezesa zarządu. Jego zdaniem dobrze wywiązywał się z obowiązków, a wyniki finansowe spółki szybko poprawiały się. W dniu 12 stycznia 2018r. Zastępca Prokuratora (...) w W. wydał postanowienie w sprawie sygn. akt RP II Ds. 25.2017 o ustanowieniu w spółce zarządu przymusowego i powołaniu zarządcy w osobie K. C.. W dniu 26 stycznia 2018r. zostało powodowi doręczone pismo z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia podpisane przez zarządcę spółki. Zdaniem powoda zarządca pozwanej K. C., ustanowiona nim na podstawie art.292a kpk, nie była umocowana do rozwiązania z powodem umowy o pracę, bowiem ustanowienie zarządcy nie powoduje usunięcia dotychczasowych organów zarządzających przedsiębiorstwem ani ich zastąpienia przez zarządcę, którzy mogą nadal funkcjonować. Zdaniem powoda zarządca nie reprezentuje przedsiębiorstwa jako pracodawca w stosunkach z pracownikami tego przedsiębiorstwa, a jego rola jest ograniczona do monitorowania sytuacji majątkowej przedsiębiorstwa i nadzorowania majątku przedsiębiorstwa jako całości. Oświadczenie woli złożone przez taką osobę, zdaniem powoda, jako złożone przez osobę nieuprawnioną nie wywołuje skutków prawnych. W dalszej części uzasadnienia pozwu powód zakwestionował wskazane mu przyczyny rozwiązania umowy o pracę, oceniając je jako lakoniczne, niezrozumiałe lub nieprawdziwe. Zdaniem powoda nie było przesłanek do rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia, gdyż nie dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska strona pozwana wskazała, że w sytuacji powoda w niniejszej sprawie, jeśli chodzi o świadczenie pieniężne, może on się domagać jedynie odszkodowania w wysokości wynagrodzenia za pracę za jeden miesiąc, gdyż był zatrudniony u pozwanego od 17 maja 2017r. Pozwana zaprzeczyła, aby powód dobrze wywiązywał się ze swoich obowiązków. Jej zdaniem ustanowiona przez Prokuraturę Regionalną w W. zarządca spółki w osobie K. C. był prawnie legitymowany do rozwiązania z powodem umowy o pracę, gdyż jego zadaniem, zgodnie z art.292a§8 kpk było w szczególności zapewnienie ciągłości pracy zabezpieczanego przedsiębiorstwa. W tych ramach zarządca mógł więc m.in. rozwiązać z powodem umowę o pracę. Zdaniem pozwanej wskazane powodowi przyczyny są zrozumiałe, prawdziwe, a przy tym konkretne. Odnosząc się do poszczególnych zarzutów pozwany wskazał, że powód przesłał osobie nieupoważnionej – K. P. maile zawierające treści stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa. Nadto dopiero w dniu 22 stycznia 2018r. zarządca odnalazł kopię umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa i do tamtej chwili wszystko wskazywało, że umowa taka nie została w ogóle zawarta. Mimo wygaśnięcia umowy na transport żywego drobiu nie została zawarta nowa umowa w tym zakresie, co sprowadzało ryzyko ponoszenia wyższych kosztów związanych z zakupem takich usług na bieżąco. Zawarcie nowej umowy na transport drobiu nastąpiło dopiero w dniu 5 lutego 2018r. Pozwana wskazała także, że powód był nieobecny na ważnym dla spółki spotkaniu z kontrahentami w dniu 1 grudnia 2017r. i nie oddelegował na to spotkanie żadnego podwładnego, ryzykując utratą dostawców drobiu. Powód, zdaniem pozwanej, nie wykonywał obowiązków prezesa zarządu. Całkowicie lekceważył zgłaszane reklamacje, narażając spółkę na sprawy sądowe. Podobnie podchodził do wezwań do zapłaty kierowanych do spółki, pozostawiając je bez odpowiedzi. Nie dbał także o zapewnienie nieprzerwanych dostaw drobiu. Nie sprawował również jakiegokolwiek nadzoru nad pracownikami pozwanego. Nie podjął starań w kierunku zmniejszenia kosztów działalności spółki i optymalizacji zatrudnienia. Nie reagował na zgłaszane przez pracowników problemy w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa. Z zabezpieczonych przez zarządcę dokumentów wynikało, że powód nie zapewnił również przeprowadzenia we właściwym czasie przeglądu wózka widłowego. Nie wprowadził on także w spółce odpowiedniego komputerowego programu księgowego. Rozliczenia były prowadzone w formie papierowej, co prowadziło do nieprawidłowości. Zdaniem pozwanej te wszystkie okoliczności uzasadniały rozwiązanie z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia.

W toku postępowania powód sprecyzował powództwo w ten sposób, że wniosł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód J. J. (1) w dniu 17 maja 2017r. został zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w T. na stanowisku prezesa zarządu, na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, z miesięcznym wynagrodzeniem początkowo w wysokości (...) złotych brutto, a od 1 września 2017r. w kwocie (...) złotych brutto. Spółka (...), prowadząca przedsiębiorstwo produkcji wyrobów z drobiu, borykała się wówczas z problemami finansowymi i właściciel postawił przed powodem zadaniem uzdrowienia jej finansów. W mediach pojawiły się informacje na temat możliwej działalności przestępczej właściciela spółki, co w niekorzystnym świetle stawiało ją w relacjach z kontrahentami i powodowało, że zaczęli oni wycofywać się z dostaw żywego drobiu, przez co przedsiębiorstwo nie mogło prowadzić produkcji w wymiarze zapewniającym mu rentowność. Powód podjął jednak rozmowy z dostawcami drobiu i sytuacja w zakresie dostaw tego surowca powoli zaczęła się poprawiać. Na dzień 1 grudnia 2017r. było planowane spotkanie z dostawcami drobiu w miejscowości D., ale z uwagi na małe zainteresowanie dostawców, nie doszło do skutku. Z uwagi na to, że spółka wymagała przeprowadzenia szeregu inwestycji i dokapitalizowania, powód rozpoczął poszukiwania inwestora zewnętrznego. Swoje zainteresowanie w tym zakresie zgłosił K. P., hodowca drobiu dostarczający go do zakładu pozwanej, którego powód wprowadził w sytuację przedsiębiorstwa, przekazując podstawowe dane dotyczące kosztów działalności, zawartych umów, wyników finansowych. O swoich poczynaniach w tym zakresie powód informował właściciela spółki (...). K. P. nie zdecydował się jednak zainwestować w pozwaną spółkę. Dalej Sąd Rejonowy ustalił, że z dniem 31 grudnia 2017r. wygasła obowiązująca od 1 października 2017r. umowa zawarta z obsługującym spółkę przedsiębiorstwem (...) na transport żywego drobiu. Powód podjął z nim rozmowy w celu przedłużenia tej umowy. W międzyczasie strony kontynuowały współpracę bezumownie na dotychczasowych warunkach. Nowa umowa została zawarta między tymi samymi stronami w dniu 5 lutego 2018r. Księgowość spółki korzystała z komputerowego programu księgowego (...). Pozwana (...) Sp. z o.o. w T. miała zawartą z Towarzystwem (...) umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa na okres od 1 lipca 2017r. do 30 czerwca 2018r. W dniu 11 stycznia 2018r. został przeprowadzony przegląd gwarancyjny należącego do spółki wózka widłowego firmy (...).

Następnie Sąd Rejonowy ustalił, że postanowieniem prokuratora Prokuratury (...) w W. z 12 stycznia 2018r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt RP II Ds. 25.2017, w celu zabezpieczenia przepadku korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa, ustanowiony został przymusowy zarząd przedsiębiorstwa należącego do (...) Sp. z o.o. w T. i wyznaczony został zarządca w osobie K. C..

Pismem z 22 stycznia 2018r. doręczonym powodowi w dniu 26 stycznia 2018r., działający w imieniu pozwanej spółki zarządca rozwiązał z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika, w związku z ciężkim naruszeniem podstawowych obowiązków pracowniczych, poprzez: przekazywanie bez zgody Zgromadzenia Wspólników Spółki (...) Sp. z o.o. informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa podmiotom konkurencyjnym, a mianowicie K. P., nie ubezpieczenie przedsiębiorstwa pomimo wygaśnięcia polisy ubezpieczeniowej dotyczącej mienia przedsiębiorstwa, nie podpisanie umowy związanej z transportem żywego drobiu, a tym samym narażanie przedsiębiorstwa na niepowetowaną stratę, nie wywiązywanie się z podstawowych obowiązków pracowniczych w postaci nie zapewnienia przedsiębiorstwu należytej reprezentacji w sprawach z kontrahentami, nie wykonywanie podstawowych obowiązków związanych z pełnieniem stanowiska prezesa zarządu poprzez niepodejmowanie decyzji w sprawie reklamacji dotyczących jakości drobiu, roszczeń kontrahentów spółki, ignorowanie wezwań do zapłaty, nie podejmowanie działań związanych z zapewnieniem przedsiębiorstwu ciągłości dostaw, brak nadzoru nad pracownikami, brak działań zmierzających do optymalizacji kosztów i zatrudnienia w sytuacji złej kondycji finansowej spółki, brak reakcji na zgłaszane przez pracowników nieprawidłowości w funkcjonowaniu spółki, brak podjęcia działań zmierzających do przeprowadzenia obowiązkowego przeglądu technicznego wózka widłowego pomimo zgłaszania tego problemu przez innych pracowników oraz doprowadzenie do sytuacji, w której to jedyny wózek widłowy w zakładzie, brak wprowadzenia do zakładu odpowiedniego systemu księgowego.

W przedstawionym stanie faktycznym Sąd Rejonowy stwierdził, że powództwo J. J. (1) miało uzasadnione podstawy i podlegało uwzględnieniu. Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii umocowania ustanowionego przez Prokuraturę Regionalną w W. zarządcy (...) Sp. z o.o. w T. do rozwiązania z powodem umowy o pracę, Sąd wskazał, że jego zdaniem K. C. mogła skutecznie złożyć powodowi takie oświadczenie woli. Sąd wskazał, że za pracodawcę

będącego jednostką organizacyjną lub osobą fizyczną, która nie działa osobiście, czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką albo inna wyznaczona do tego osoba (art. 3¹§1 kp). Zgodnie z art.291§1 kpk, w razie zarzucenia oskarżonemu popełnienia przestępstwa, za które lub w związku z którym można orzec:

- 1) grzywnę,
- 2) świadczenie pieniężne,
- 3) przepadek,
- 4) środek kompensacyjny,
- 5) zwrot pokrzywdzonemu lub innemu uprawnionemu podmiotowi korzyści majątkowej, jaką sprawca osiągnął z popełnionego przestępstwa, albo jej równowartości - może z urzędu nastąpić zabezpieczenie wykonania tego orzeczenia na mieniu oskarżonego lub na mieniu, o którym mowa w art.45§2 Kodeksu karnego, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że bez takiego zabezpieczenia wykonanie orzeczenia będzie niemożliwe albo znacznie utrudnione. W myśl art.292a§1 kpk zabezpieczenie wykonania orzeczenia, o którym mowa w art.291§1, może nastąpić również przez ustanowienie przymusowego zarządu przedsiębiorstwa i wyznaczenie zarządcy. W postanowieniu określa się przedsiębiorstwo lub jego zorganizowaną część oraz wskazuje się zarządcę spośród osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego, o której mowa w ustawie z 15 czerwca 2007r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego. Zarządca zapewnia ciągłość pracy zabezpieczonego przedsiębiorstwa oraz przekazuje sądowi lub prokuratorowi posiadane informacje mające znaczenie dla toczącego się postępowania, w szczególności o sposobie i okolicznościach wykorzystania tego przedsiębiorstwa do popełnienia przestępstwa lub ukrycia osiągniętej z niego korzyści oraz o rzeczach i dokumentach mogących stanowić dowód w sprawie (§ 8).

Sąd Rejonowy podniósł, że powód w pozwie przywołał stanowisko doktryny, zgodnie z którym celem działania zarządcy przymusowego jest zapewnienie ciągłości działalności przedsiębiorstwa oraz sporządzenie i przekazanie sądowi lub prokuratorowi spisu składników majątku i praw majątkowych przedsiębiorstwa. Nałożenie na zarządcę przymusowego wymienionych obowiązków ma zapewnić zachowanie substancji przedsiębiorstwa i uniemożliwić wyzbycie majątku wchodzącego w jego skład. Ma także zapewnić zachowanie ciągłości działalności gospodarczej, w tym regulowanie zobowiązań wobec kontrahentów i pracowników („Kodeks postępowania karnego. Komentarz.” pod red. J. Skorupki, C.H. Beck, Warszawa 2018). Wobec takich zadań zarządcy trudno sobie wyobrazić, aby efektywne wykonywanie tych czynności było realne bez możliwości reagowania zarządcy ustanowionego dla danego przedsiębiorstwa na bieżące potrzeby kadrowe tego przedsiębiorstwa, w tym zatrudniania i zwalniania pracowników, którzy również stanowią substancję przedsiębiorstwa i są jego jednym z najważniejszych elementów.

Niezależnie od powyższego Sąd Rejonowy zauważył, że niezgodność z prawem rozwiązania umowy o pracę wynikająca z niewłaściwej reprezentacji pracodawcy przy tej czynności nie powoduje nieważności wypowiedzenia, chociaż nie można przyjąć, że jest to wypowiedzenie dokonane zgodnie z prawem. Gdy pracownik wystąpi z powództwem przeciwko pracodawcy, sąd może orzec o bezskuteczności wypowiedzenia, o przywróceniu pracownika do pracy lub o odszkodowaniu. W tych okolicznościach Sąd pierwszej instancji stwierdził, że oświadczenie woli zarządcy M. C. o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia miało oparcie w obowiązujących przepisach. Inną kwestią jest natomiast, czy rozwiązanie z powodem umowy o pracę w tym trybie było uzasadnione w okolicznościach rozpoznawanej sprawy.

Zgodnie z art.52§1 kp pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie:

- 1) ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych,

2) popełnienia przez pracownika w czasie trwania umowy o pracę przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnianie go na zajmowanym stanowisku, jeżeli przestępstwo jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem,

3) zawinionej przez pracownika utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku.

Klauzula wskazana w art.52§1 pkt 1 kp należy do generalnych, które muszą być doprecyzowane, ponieważ wymieniony przepis nie wskazuje obowiązków pracowniczych, których naruszenie uzasadniałoby rozwiązanie umowy o pracę z pracownikiem bez wypowiedzenia. Wiadomo jedynie, że obowiązki te muszą należeć do podstawowych, a do ich naruszenia powinno dojść z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa. Ponadto z punktu widzenia zasadności rozwiązania umowy o pracę w tym trybie wystarczającym jest, że co najmniej jedna z tych przyczyn, o ile pracodawca wskazał ich kilka, jest uzasadniona i prawdziwa. Sąd Rejonowy zauważył, że w orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, iż tryb rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia należy do nadzwyczajnych i jego zastosowanie powinno być uzasadnione w sposób szczególny. Po pierwsze bowiem powinno następować tylko w przypadkach wskazanych przez ustawę, a ponadto znajdować uzasadnienie w całokształcie okoliczności dotyczących zdarzenia, które legło u podstaw rozwiązania stosunku pracy. Jako nadzwyczajny sposób rozwiązania stosunku pracy, powinno zaś być stosowane przez pracodawcę wyjątkowo i z ostrożnością. Musi być uzasadnione wyjątkowymi okolicznościami, które w zakresie winy pracownika polegają na jego złej woli lub rażącym niedbalstwie, a nie na błędnym przekonaniu o działaniu w interesie pracodawcy (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 2 czerwca 1997r., w sprawie I PKN 193/97, OSNP 1998/9/269). Zgodnie z utrwalonym poglądem Sądu Najwyższego przesłankami zastosowania normy z art.52§1 pkt 1 kp są zachodzące łącznie bezprawność działania, zagrożenie interesów pracodawcy i zawinienie co najmniej w stopniu rażącego niedbalstwa. Przy czym ocenę stopnia i rodzaju winy pracownika należy odnieść nie tylko do naruszenia samego obowiązku pracowniczego, ale także do zagrożenia lub naruszenia interesów pracodawcy (Sąd Najwyższy w wyroku z 19 stycznia 2000r., w sprawie I PKN 473/99, OSNP 2001/10/348). Sąd pierwszej instancji podniósł, że ocena wagi naruszenia obowiązków uzależniona jest natomiast od wysokości szkód, które mógł ponieść lub poniósł pracodawca oraz od charakteru zawinienia. Za pomocny w tym zakresie można uznać wyrok Sądu Najwyższego z 1 października 1997r. w sprawie I PKN 300/97 (OSNAPiUS 1998 r. nr 14, poz. 424), zgodnie z którym przy ocenie, czy doszło do ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, należy wziąć pod rozwagę towarzyszące temu okoliczności, zwłaszcza stan świadomości i woli pracownika. Jednocześnie zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2011r. (sygn. akt I PK 152/10, OSNP 2012/5-6/62) wymóg wskazania przez pracodawcę konkretnej przyczyny rozwiązania umowy o pracę nie jest równoznaczny z koniecznością sformułowania jej w sposób szczegółowy, drobiazgowy, z powołaniem opisów wszystkich faktów i zdarzeń, dokumentów, ich dat oraz wskazaniem poszczególnych działań, czy zaniechań, składających się w ocenie pracodawcy na przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę. Wymóg konkretności może być spełniony poprzez wskazanie kategorii zdarzeń, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że szczegółowe motywy wypowiedzenia są pracownikowi znane.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że zgodnie z art.101§1 kp pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie. Obowiązek wykonywania pracy starannie oznacza, że pracownik powinien stosować się do wszelkich reguł zawartych w obowiązujących przepisach prawnych czy aktach wewnętrznych zakładowych, które odnoszą się danego rodzaju pracy. Obowiązek wykonywania pracy sumiennie oznacza powinność najlepszego - w intencji pracownika - jej wykonywania. Równie istotna jest dbałość o dobro i mienie pracodawcy oraz jego ochrona, która także jest podstawowym, fundamentalnym obowiązkiem każdego pracownika, wynikającym z art.100§2 pkt 4 kodeksu pracy. Obowiązek ten jest pojmowany szeroko. Oznacza z jednej strony konieczność powstrzymania się pracownika od jakichkolwiek działań, które mogą szkodzić pracodawcy, a z drugiej podejmowanie wszelkich koniecznych działań dla dobra zakładu pracy. Każdy pracownik jest więc obowiązany z własnej inicjatywy nie tylko powstrzymać się od działań, które mogłyby pracodawcy wyrządzić szkodę, ale także podejmować, bez polecenia przełożonych, takie działania, które służą ochronie mienia pracodawcy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd Rejonowy stwierdził, że decyzja pozwanej o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę w trybie bez wypowiedzenia nie miała uzasadnienia w świetle poczynionych

w sprawie ustaleń faktycznych. Odnosząc się po kolei do postawionych powodowi zarzutów mających uzasadnić rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia Sąd stwierdził, że bezzasadny okazał się zarzut przekazywania bez zgody Zgromadzenia Wspólników Spółki (...) informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa podmiotom konkurencyjnym – K. P.. Sąd podniósł, że w czasie, gdy powód obejmował stanowisko prezesa pozwanej spółki, zakład w T. był w złej kondycji finansowej, wymagał dokapitalizowania i przeprowadzenia szeregu inwestycji tak, aby jego działalność była rentowna. Jedyny właściciel spółki postawił przed powodem zadanie uzdrowienia sytuacji ekonomicznej spółki i ustabilizowanie procesu produkcyjnego. Powód podjął więc działania w kierunku sprowadzenia do spółki podmiotu zewnętrznego, który zechciałby w nią zainwestować. Udało mu się zainteresować taką inwestycją jednego z hodowców, którzy dostarczali do zakładu pozwanej drób ,tj. K. P.. Nie jest niczym niespotykanym, że taki potencjalny inwestor chce poznać sytuację ekonomiczną przedsiębiorstwa, zanim zdecyduje, czy wyłoży na jego potrzeby własne, duże pieniądze. Powód wprowadził więc tę osobę w aktualną sytuację ekonomiczną spółki, w szczególności w jej bilans, bieżące zobowiązania, strukturę właścicielską. Nie były to przy tym informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, a K. P. nie prowadził działalności konkurencyjnej wobec pozwanej spółki. Niczego takiego pozwana nie wykazała. Nadto Sąd Rejonowy podkreślił, że rozmowy powoda z tym potencjalnym inwestorem działy się za wiedzą Prokuratury (...) w W., którą powód informował osobiście i pisemnie o podejmowanych działaniach. Odbywało się to też za wiedzą właściciela D. C.. Dlatego niezasadny jest powyższy zarzut.

Równie niezasadny, a nawet nieaktualny już na etapie składania odpowiedzi na pozew okazał się zarzut nie ubezpieczenia przedsiębiorstwa pomimo wygaśnięcia polisy ubezpieczeniowej dotyczącej mienia przedsiębiorstw. Jak się bowiem okazało pozwana spółka miała zawartą umowę ubezpieczenia z Towarzystwem (...) na okres od 1 lipca 2017r. do 30 czerwca 2018r., a w dokumentach spółki brakowało tylko oryginału tej polisy.

Dalej za bezzasadny Sąd Rejonowy uznał zarzut nie podpisania przez powoda umowy związanej z transportem żywego drobiu, a tym samym narażanie przedsiębiorstwa na niepowetowaną stratę. Sąd zauważył, że faktem jest, iż powód, po wygaśnięciu z dniem 31 grudnia 2017r. umowy na transport żywego drobiu zawartej z M. Z. nie zawarł od razu nowej pisemnej umowy na świadczenie tego rodzaju usług na okres po 31 grudnia 2017r. Spółka kontynuowała jednak wcześniejszą współpracę z przedsiębiorstwem (...) na dotychczasowych warunkach, na podstawie ustnych ustaleń pomiędzy stronami, które jak podkreślił w swoich zeznaniach świadek M. Z. uważał on za tak samo wiążące jak umowa pisemna. Nie było więc zagrożenia dla interesów spółki w postaci braku zapewnionego transportu żywego drobiu i nigdy nie doszło do sytuacji, aby M. Z. nie zapewnił niezbędnego w danej chwili zakładowi transportu drobiu. Sąd podkreślił, że taka przejściowa sytuacja współpracy bezumownej, na którą miał jeszcze wpływ powód jako prezes zarządu, trwała tylko dwa pierwsze tygodnie stycznia 2018r. Po 12 stycznia 2018 r. i przejęciu zakładu przez zarządcę powód nie miał już bowiem wpływu na tę sprawę.

Kolejny zarzut pozwanej skierowany pod adresem powoda ,tj. nie wywiązywanie się z podstawowych obowiązków pracowniczych w postaci nie zapewnienia przedsiębiorstwu należytej reprezentacji w sprawach z kontrahentami Sąd Rejonowy ocenił jako bardzo ogólny, gdyż nie wiadomo o jaką należyłą reprezentację chodzi, prawną czy inną, w jakich sprawach i z którymi kontrahentami. W uzasadnieniu zarzutu mowa jest tylko o niewzięciu przez powoda udziału w jednym spotkaniu z dostawcami drobiu, bez wskazania o jakie spotkanie, w jakiej dacie i czego dotyczące chodzi. Odnosząc się do spotkania zaplanowanego na 1 grudnia 2017r. w D., Sąd pierwszej instancji wskazał, że z okoliczności sprawy nie wynika, aby miało ono strategiczne znaczenie dla dalszego funkcjonowania zakładu. Skoro na zaproszenia na to spotkanie odpowiedziała mała liczba dostawców drobiu, powód miał podstawy ocenić udział w tym spotkaniu za bezcelowy.

Za bezzasadny Sąd pierwszej instancji uznał kolejny zarzut ,tj. nie wykonywanie podstawowych obowiązków związanych z pełnieniem stanowiska prezesa zarządu poprzez niepodjęcie decyzji w sprawie reklamacji dotyczących jakości drobiu, roszczeń kontrahentów spółki, ignorowanie wezwań do zapłaty, nie podejmowanie działań związanych z zapewnieniem przedsiębiorstwu ciągłości dostaw, brak nadzoru nad pracownikami, brak działań zmierzających do optymalizacji kosztów i zatrudnienia w sytuacji złej kondycji finansowej spółki, brak reakcji na zgłaszane przez pracowników nieprawidłowości w funkcjonowaniu spółki. W odniesieniu do powyższego Sąd Rejonowy stwierdził, że w pozwanej spółce sprawami związanymi z rozpatrywaniem reklamacji dotyczących dostaw

i jakości drobiu zajmowały się dział kontraktacji drobiu i dział jakości, a zatem byli od tego inni pracownicy. Brak podstaw do twierdzenia, że obowiązkiem powoda było załatwianie spraw reklamacji osobiście. Co do nie reagowania na kierowane do spółki wezwania do zapłaty, Sąd podniósł, że pozwana nie wykazała, aby wezwania te były prawnie i faktycznie uzasadnione, a ponadto podmioty wzywające do zapłaty nie zdecydowały się skierować powództwo przeciwko spółce do sądu. Nie były też przeciwko spółce prowadzone w okresie zatrudnienia powoda i już po jego ustaniu postępowania egzekucyjne. Pozwana nie wykazała również, aby powód nie podejmował działań związanych z zapewnieniem przedsiębiorstwu ciągłości dostaw drobiu. Z zebranych w sprawie dowodów wynika, że spółka miała zawarte z dostawcami umowy kontraktacji na dostawę żywego drobiu i powód prowadził rozmowy w celu pozyskania kolejnych dostawców. W okresie zatrudnienia powoda nie było przestojów w produkcji zakładu. Ponadto za kontakty z dostawcami odpowiadał H. B.. Jako zbyt ogólne Sąd Rejonowy ocenił zarzuty braku nadzoru nad pracownikami, czy braku działań zmierzających do optymalizacji kosztów i zatrudnienia w sytuacji złej kondycji finansowej spółki. Nie wiadomo bowiem w czym pozwana upatrywała braku nadzoru nad zatrudnionymi i na czym oczekiwany nadzór miałby polegać. Podobnie oceniono kwestię braku działań zmierzających do optymalizacji kosztów i zatrudnienia. Z zeznań świadków wynika, że powód zmieniał strukturę organizacyjną zakładu, zatrudniał i zwalniał pracowników, co w dłuższej perspektywie czasu mogło przynieść oczekiwane oszczędności. Ponadto pozwana nie wyjaśniła jakie nieprawidłowości w funkcjonowaniu spółki mieli zgłaszać pracownicy, na które powód miałby nie reagować.

W odniesieniu do zarzutu o braku podjęcia działań zmierzających do przeprowadzenia obowiązkowego przeglądu technicznego wózka widłowego pomimo zgłaszania tego problemu przez innych pracowników oraz doprowadzenie do sytuacji, w której to jedyny wózek widłowy w zakładzie Sąd pierwszej instancji wskazał, że zarzut ten w toku postępowania się zdezaktualizował, gdyż jak się okazało w spółce odnalazły się dokumenty potwierdzające przeprowadzenie przeglądu technicznego wózka widłowego w styczniu 2018r. Ponadto tak prozaiczna kwestia, jak przeprowadzenie przeglądu technicznego wózka widłowego nie może w poważnym przedsiębiorstwie spoczywać na barkach prezesa zarządu. Jest to bowiem kwestia techniczna będąca w gestii pracowników obsługi technicznej.

W odniesieniu do zarzutu braku wprowadzenia do zakładu odpowiedniego systemu księgowego Sąd pierwszej instancji wskazał, że z zarzutu tego nie wynika jaki system księgowy pozwana uważa za odpowiedni. Z zeznań świadków wynika, że pracownicy księgowości spółki korzystali ze zeznanego powszechnie księgowego programu komputerowego (...).

Reasumując Sąd Rejonowy wskazał, że w świetle powyższych okoliczności zastosowanie trybu rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia było w realiach niniejszej sprawy zbyt daleko idącym posunięciem pozwanej względem powoda. Zawarte w piśmie rozwiązującym stosunek pracy podstawy nie znajdowały uzasadnienia, a działaniu powoda nie można przypisać ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. W konsekwencji, rozwiązanie z powodów umowy o pracę w trybie art.52§1 pkt 1 kp, tj. bez wypowiedzenia, należy uznać za wadliwe. Zgodnie z art.56§1 kp, pracownikowi, z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie, przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie. Odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia (art.58 kp). W odniesieniu do wysokości zasądanego od pozwanej na rzecz powoda odszkodowania, Sąd pierwszej instancji wskazał, iż miał na uwadze, że w umowie o pracę strony przewidziały 3-miesięczny okres jej wypowiedzenia. Podkreślił jednak, że w treści tej umowy strony nie ustaliły wysokości ewentualnego odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę, w szczególności, nie ustaliły, że ma ono odpowiadać równowartości wynagrodzenia powoda za pracę za trzy miesiące. W tej sytuacji zastosowanie w sprawie znajdują przepisy kodeksu pracy, które wysokość odszkodowania odnoszą do długości ustawowego okresu wypowiedzenia. Powód był zatrudniony w pozwanej spółce dłużej niż sześć miesięcy, ale krócej niż trzy lata, więc w jego przypadku okres wypowiedzenia wyniósłby jeden miesiąc (art.36§1 pkt 2 kp). Takie stanowisko jest zgodne z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 2 sierpnia 2017r. (sygn. akt II PK 153/16, Legalis nr 1682597), w którym wskazano, że odszkodowanie przewidziane w art.58 kp przysługuje w wysokości wynagrodzenia za ustawowy okres wypowiedzenia, chyba że strony przewidziały przyznanie odszkodowania w wysokości wynagrodzenia za umownie wydłużony okres wypowiedzenia. Nie chodzi przy tym wyłącznie o sytuację, w której w umowie między stronami określono okres wypowiedzenia dłuższy niż

maksymalny przewidziany w kodeksie pracy, ale każdy dłuższy niż ustawowy w danej sytuacji. Dlatego, w ocenie Sądu Rejonowego, powodowi przysługiwało odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za pracę za jeden miesiąc. Dalej idące powództwo podlegało oddaleniu. Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art.477²§1 kpc.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji wyroku, rozstrzygając o kosztach procesu w oparciu o art.98§ 1 i 3 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony oraz §9 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz.1804 ze zm.). Sąd podniósł, że nie było podstaw do zasądzenia od pozwanej w ramach kosztów procesu poniesionej przez powoda opłaty od pozwu. Powód dochodził ostatecznie kwoty (...)złoty, od której to kwoty miał obowiązek uiścić stosunkową opłatę od pozwu, aby jego roszczenie w tym zakresie było w ogóle rozpoznane. Opłatę taką uiścił, ale sprawę przegrał w części dotyczącej roszczenia o odszkodowanie wyższe niż w kwocie (...)złoty. W tym stanie rzeczy uiszczona opłata nie podlegała zasądzeniu ani zwrotowi. Gdyby powód, tak jak pierwotnie, dochodził tylko kwoty (...)złoty nie musiałby uiszczać opłaty od pozwu. Zawarte w pozwie żądanie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5 400 złotych plus podatek od towarów i usług nie miało oparcia w obowiązujących przepisach.

Apelację od powyższego wyroku złożyły obie strony procesu.

Powód J. J. (1), reprezentowany przez pełnomocnika, zaskarżył wyrok w części ,tj. w zakresie pkt II i III zarzucając mu naruszenie prawa materialnego w postaci:

a) art.58 kp poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że powodowi nie przysługuje odszkodowanie w wysokości trzykrotności wynagrodzenia, to jest w wysokości za okres wypowiedzenia obowiązujący pracownika i pracodawcę zgodnie z umową o pracę powoda, gdy tymczasem zapisy umowy o pracę powoda są ważne, stanowią prawo wiążące strony stosunku pracy, nie wykraczają poza wysokość najwyższego możliwego do uzyskania odszkodowania przewidzianego w kodeksie pracy (trzykrotność wynagrodzenia),

b) §9 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w związku z §15 ust.1 oraz ust.3 pkt 1 i 3 tego rozporządzenia poprzez niewłaściwe ich zastosowanie polegające na przyjęciu przez Sąd pierwszej instancji, że radcy prawnemu za reprezentowanie powoda w tej sprawie należne było wynagrodzenie ustalone jak za występowanie w sprawie, której przedmiotem jest nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy, gdy tymczasem przedmiotem tej sprawy było uzyskanie odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia,

c) naruszenie prawa materialnego w postaci §9 ust.1 pkt 2 w związku z §2 pkt 5 i w związku z §15 ust.1 oraz ust.3 pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych poprzez ich niezastosowanie polegające na przyjęciu przez Sąd pierwszej instancji, że radcy prawnemu za reprezentowanie powoda w tej sprawie należne było wynagrodzenie ustalone jak za występowanie w sprawie, której przedmiotem jest nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy, gdy tymczasem przedmiotem tej sprawy było uzyskanie odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia.

Wskazując na powyższe powód wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty (...)złoty oraz kosztów postępowania, w tym zwrotu opłaty sądowej od pozwu i zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w pierwszej instancji w kwocie 5 400 złotych plus VAT, a także kosztów zastępstwa procesowego w drugiej instancji w kwocie 2 700 złotych plus VAT.

Pozwana (...) Sp. z o.o. w T. w złożonej apelacji zaskarżyła wyrok Sądu Rejonowego w części ,tj. w zakresie pkt I oraz III i IV zarzucając mu:

I. naruszenie prawa procesowego ,tj. art.233§1 kpc poprzez:

1. sprzeczne z materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami D. C. przyjęcie, że powód informował D. C. o przekazaniu kluczowych informacji biznesowych spółki (...), podczas gdy z zeznań D. C. wynika, że powód ani nie poinformował go o przekazaniu informacji, ani aby zapytał o zgodę na ich przekazanie i aby taką zgodę uzyskał,

2. sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego przyjęcie, że sam fakt poszukiwania przez prezesa zarządu inwestora dla zarządzanej przez niego spółki stanowi podstawę do przekazywania kluczowych dla spółki informacji biznesowych podmiotom trzecim bez zgody właścicieli spółki, podczas gdy powód chcąc prowadzić negocjacje powinien w tym zakresie uzyskać pełnomocnictwo od właścicieli spółki, a bez takiego pełnomocnictwa powód powinien jedynie umówić potencjalnego inwestora na spotkanie z właścicielem spółki,

3. sprzeczne z materiałem dowodowym, a w szczególności z wydrukami z korespondencji mailowej powoda z K. P. przyjęcie, że informacje przekazane przez powoda nie stanowiły tajemnicy przedsiębiorstwa, podczas gdy przekazane informacje dotyczyły kondycji finansowej pozwanej i aktualnych warunków handlowych w umowach pozwanej z dostawcami i odbiorcami, w tym warunków finansowych i wynegocjonowanych stawek i jako takie stanowiły tajemnicę przedsiębiorstwa pozwanego,

4. pominięcie przy dokonywaniu oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań przesłuchanych w sprawie świadków okoliczności, że powód wielokrotnie powtarzał, iż wiele czynności w spółce nie ma sensu, albowiem to tylko kwestia czasu jak spółka upadnie, a w konsekwencji bezpodstawne uznanie, że czwarta i piąta przesłanka wypowiedzenia nie były uzasadnione,

II. naruszenie prawa materialnego ,tj. art.11 ust.2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że informacje w zakresie danych kontrahentów i finansowych warunków współpracy z tymi kontrahentami, jak i inne informacje ujawnione przez powoda osobie trzeciej nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa pozwanej, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu nakazuje zaliczenie przedmiotowych informacji do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Wskazując na powyższe pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, a także kosztów zastępstwa procesowego przed sądem drugiej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje stron okazały się uzasadnione, choć nie z przyczyn w nich podanych. Analiza okoliczności sprawy prowadzi bowiem do wniosku, że Sąd pierwszej instancji wydał zaskarżony wyrok w warunkach nieważności postępowania, a to zgodnie z art.386§2 kpc skutkowało uchYLENIEM wyroku, zniesieniem postępowania i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Poza sporem jest, że na mocy oświadczenia z 22 stycznia 2018r. pozwana (...) Spółka z o.o. w T. rozwiązała z powodem J. J. (1) umowę o pracę bez wypowiedzenia, przy czym na obecnym etapie postępowania – wobec uchylecia zaskarżonego wyroku - Sąd Okręgowy nie ocenia prawidłowości dokonanego rozwiązania umowy o pracę, ani merytorycznych zarzutów podniesionych przez strony w apelacjach. Niesporne jest, że na skutek rozwiązania umowy o pracę i uprzedniego odwołania powoda – uchwałą nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanej z 22 stycznia 2018r. (kopia uchwały k.88 akt sprawy) - z funkcji członka zarządu pozwanej, powód przestał pełnić funkcję członka zarządu i prezesa zarządu tej spółki. Jak wynika z akt sprawy, po odwołaniu powoda z funkcji prezesa zarządu pozwanej, w dniu 22 lutego 2018r. nadzwyczajne zgromadzenie wspólników pozwanej podjęło uchwałę w sprawie powołania do zarządu i powierzenia funkcji prezesa zarządu M. R. (kopia uchwały z 22 lutego 2018r. k.76 akt sprawy). Z dalszej analizy akt sprawy wynika, że M. R. funkcję prezesa zarządu pełniła przez niewiele ponad 1 miesiąc, tj. do dnia 26 marca 2018r., kiedy to nadzwyczajne zgromadzenie wspólników pozwanej odwołało ją z funkcji prezesa zarządu pozwanej spółki (uchwała z 26 marca 2018r. k.275 akt sprawy). Z treści Krajowego Rejestru

Sądowego – informacji z rejestru przedsiębiorców dotyczącego pozwanej (nr KRS (...)) wynika, że osoba M. R. w dalszym ciągu (na datę orzekania przez sąd drugiej instancji) widnieje w w/w rejestrze jako osoba sprawująca funkcję prezesa zarządu pozwanej i jedyny członek zarządu tej spółki. Nie ulega jednak wątpliwości, że wpis w tym zakresie ma charakter deklaratoryjny i skutek w postaci odwołania członka zarządu następuje z chwilą podjęcia stosownej uchwały - art.202§4 ksh. Należy zauważyć, że na rozprawie w dniu 7 listopada 2018r. M. R., będąc wezwaną celem przesłuchania, potwierdziła fakt odwołania z zarządu pozwanej. Na skutek powyższego Sąd Rejonowy przesłuchał M. R. w charakterze świadka, a za stronę pozwaną przesłuchał pełniącą funkcję zarządcy przymusowego K. C., po czym zamknął rozprawę i w dniu 21 listopada 2018r. wydał zaskarżony wyrok (protokół rozprawy z 7 listopada 2018r. k. 284-297 akt sprawy). Taki stan sprawy uzasadnia wnioski, że wydając zaskarżony wyrok Sąd pierwszej instancji działał w warunkach nieważności postępowania. Zgodnie bowiem z art.379 pkt 2 kpc nieważność postępowania zachodzi, jeżeli strona nie miała organu powołanego do jej reprezentowania. Nie ulega zaś wątpliwości, że wobec braku zarządu pozwanej spółki, który to zarząd z mocy art.201§1 ksh w zw. z art.204§1 ksh powołany jest do reprezentowania spółki, w tym w czynnościach sądowych, pozwana spółka nie miała organu powołanego do jej reprezentowania.

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do przyjęcia, że organem uprawnionym do reprezentowania pozwanej spółki w niniejszym procesie jest zarządca przymusowy przedsiębiorstwa prowadzonego przez pozwaną spółkę, ustanowiony postanowieniem prokuratora Prokuratury (...) w W. z 12 stycznia 2018r. w ramach zabezpieczenia przepadku korzyści majątkowej, możliwego do orzeczenia w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko podejrzanym w sprawie prowadzonej przez w/w Prokuraturę pod sygnaturą akt RP II Ds 25.2017 (kopia postanowienia z 12 stycznia 2018r. k.24-32 akt sprawy). Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie przedstawił argumentacji przemawiającej za stanowiskiem, że zarządca przymusowy przedsiębiorstwa ustanowiony mocą postanowienia prokuratora w ramach zabezpieczenia wykonania przyszłego orzeczenia karnego staje się organem uprawnionym do reprezentowania spółki, która prowadzi przedmiotowe przedsiębiorstwo. Nie kwestionując uprawnień i obowiązków zarządcy przymusowego, o których mowa w art.292a§8 kpk, a w szczególności obowiązku zapewnienia ciągłości pracy zabezpieczonego przedsiębiorstwa, wskazać należy, że z uprawnień tego, nie sposób wyprowadzić wniosku o uprawnieniu zarządcy do reprezentowania spółki w przedmiotowym sporze. Na uprawnienie takie nie wskazuje wprost żadne z uregulowań dotyczących instytucji zabezpieczenia wykonania orzeczenia karnego w drodze ustanowienia przymusowego zarządu przedsiębiorstwa w trybie art.292a kpk, nie sposób go również wyprowadzić w drodze interpretacji przepisów ustawy. Zauważyć należy, że w §9 art.292a kpk ustawodawca przewidział, że właścicielowi lub innej osobie kierującej przedsiębiorstwem w jego imieniu przysługuje prawo wnioskowania do prokuratora lub sądu o wyłączenie określonych składników majątku lub praw majątkowych z zabezpieczenia. Uregulowanie powyższe pośrednio wskazuje zatem na to, że na skutek zabezpieczenia wykonania orzeczenia karnego w postaci ustanowienia przymusowego zarządu przedsiębiorstwa, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo nie traci automatycznie uprawnień do reprezentowania tegoż podmiotu. Zauważyć ponadto należy, że zgodnie z art.292§1 kpk zabezpieczenie następuje w sposób wskazany w przepisach kodeksu postępowania cywilnego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Na mocy tego odesłania wskazać należy na przepis art.752.4§1 kpc, zgodnie z którym zarząd przymusowy ustanowiony nad przedsiębiorstwem wykonuje się wg przepisów o zarządzie w toku egzekucji z nieruchomości, a na mocy tego kolejnego odesłania wskazać należy na przepis art.935§1 kpc, w myśl którego zarządca zajętej nieruchomości obowiązany jest wykonywać czynności potrzebne do prowadzenia prawidłowej gospodarki. Ma on prawo pobierać zamiast dłużnika wszelkie pożytki z nieruchomości, spieniężać je w granicach zwykłego zarządu oraz prowadzić sprawę, które przy wykonywaniu takiego zarządu okażą się potrzebne. W sprawach wynikających z zarządu nieruchomością zarządca może pozywać i być pozwany. W świetle powyższej regulacji uprawnione jest stwierdzenie, że zarządca przymusowy uprawniony i zarazem zobowiązany jest do bieżącego prowadzenia przedsiębiorstwa, nad którym ustanowiono zarząd przymusowy, może być przy tym sam – nie jako organ podmiotu jakim jest spółka prowadząca przedsiębiorstwo - stroną postępowań sądowych, ale tylko takich, które wynikają z zarządu. W świetle powyższego, w ocenie Sądu Okręgowego nie można uznać, aby zarządca przymusowy w osobie K. C. był uprawniony do reprezentowania pozwanej spółki w sprawie z powództwa byłego pracownika tej spółki. W tym miejscu zauważyć ponadto należy, że K. C. dokonała czynności w postaci rozwiązania z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia podpisując pismo o rozwiązaniu umowy z 22 stycznia 2018r., ale w tym zakresie działała na podstawie imiennego upoważnienia do dokonania tej

czynności udzielonego przez nadzwyczajne zgromadzenie wspólników pozwanej spółki w uchwale z 22 stycznia 2018r. (vide: kopia uchwały z 22 stycznia 2018r. k.88 akt sprawy). Tego rodzaju upoważnienie – wyznaczenie K. C. było możliwe w trybie art.3.1§1 kp. W ocenie Sądu Okręgowego na brak podstaw do uznania, że zarządca przymusowy przedsiębiorstwa, ustanowiony w trybie zabezpieczenia wykonania orzeczenia karnego (art.292a§1 kpk), jest uprawniony do reprezentowania pozwanej spółki w niniejszym procesie sądowym wskazuje również regulacja art.174§1 pkt 4 i 5 kpc. Przepis ten nie dotyczy bezpośrednio kwestii reprezentacji podmiotów prawa – tu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a zawieszenia postępowania, ale poprzez wskazanie podstaw do zawieszenia postępowania w celu ustalenia właściwej reprezentacji i kontynuowania postępowania z właściwym organem lub podmiotem, daje wskazówki co do oceny kwestii reprezentacji w niniejszej sprawie. I tak, jak wskazuje na to przepis art.174§1 pkt 4 i 5 kpc w przypadku, gdy postępowanie dotyczy masy upadłości, masy układowej lub masy sanacyjnej a ogłoszono upadłość lub wszczęto wtórne postępowanie upadłościowe albo ustanowiono zarządcę w postępowaniu restrukturyzacyjnym albo jeżeli ustanowiono zarządcę przymusowego w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości lub zarządcę tymczasowego w postępowaniu o otwarciu postępowania sanacyjnego, a postępowanie dotyczy majątku objętego zabezpieczeniem sąd zwiesza postępowanie, przy czym czyni to w celu wezwania do udziału w sprawie syndyka, zarządcę przymusowego, zarządcę tymczasowego albo zarządcę – art.174§3 kpc. Należy zauważyć, że ustawodawca nie daje podstaw do zawieszenia postępowania w celu wezwania do udziału w sprawie zarządcy przymusowego przedsiębiorstwa ustanowionego w trybie art.292a§1 kpk. Jednocześnie zauważyć należy, że przepisy dotyczące zawieszenia postępowania z uwagi na charakter tej instytucji nie mogą być interpretowane rozszerzająco. Okoliczność ta potwierdza – w ocenie Sądu Okręgowego – stanowisko, że K. C. jako zarządca przymusowy przedsiębiorstwa prowadzonego przez pozwaną Spółkę (...) nie jest podmiotem ani organem spółki uprawnionym do jej reprezentowania w niniejszym postępowaniu, które nie dotyczy sprawowanego zarządu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.386§2 kpc w związku z art.379 pkt 2 kpc uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie, które poczynając od pierwszej rozprawy w dniu 9 kwietnia 2018r., toczyło się mimo braku organu powołanego do jej reprezentowania i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego – art.108§2 kpc.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy ustali, czy ustały braki w składzie organu powołanego do reprezentowania pozwanej spółki, a w razie potrzeby podejmie odpowiednie czynności procesowe, mając na uwadze, że właściwa reprezentacja podmiotu warunkuje prowadzenie postępowania (art.174§1 pkt 2 kpc), a następnie przeprowadzi postępowanie dowodowe i w oparciu o jego wyniki oceni zasadność roszczenia powoda.